

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

เอะอะก็เมืองอุดรไม่ได้นะ

ผู้ว่า หลวงตาครับผมว่าจะเสนอโครงการทำนายนายกหลายโครงการอยู่ครับ ที่
อำเภอเพ็ญ ผมจะบรรยายสรุป เสนอขอเงินทำนายนายก อยากให้หลวงตาบอกว่าสำเร็จครับ

หลวงตา เรื่องอะไรล่ะ เอะอะก็มาขอ ๆ ไม่ใช่จะแบให้ตลอดเวลาเนี่ยะ

ผู้ว่า เสนออย่างนี้ครับ อย่างที่บ้านฝือ ลำน้ำมูลท่วมชาวบ้าน ก็จะทำให้กรมชลฯ
แก้ไข ประมาณ ๕๐๐ ล้านละครับ แล้วที่หนองหาน ที่อำเภอกุมภวาปี ที่เก็บน้ำได้ตั้งร้อย
ล้านคิว จะต้องมีการปรับปรุงชุดลอก แล้วก็ป้องกันน้ำท่วมอีก อีกส่วนหนึ่งว่าจะปรับปรุง
ทุ่งศรีเมืองครับ

หลวงตา ปรับปรุงอะไรทุ่งศรีเมืองนะ

ผู้ว่า จะปรับปรุงให้มันสวยงามครับ

หลวงตา มันไม่สวยหรือเวลานี้ มันเป็นอะไรมันถึงไม่สวย ใครไปทำอะไรให้มันมันถึง
ไม่สวยทุ่งศรีเมืองนะ ว่าแล้วนำโมโห อันนี้สะตูดกก็เลยนะ อันนั้นฟังไปเรื่อย ๆ มีเหตุมีผล
สำหรับทุ่งศรีเมืองยังไม่เห็นด้วย ทุ่งศรีเมืองมันใกล้วัดหลวงตาบัว วัดหลวงตาบัวยัง
ซ่อมซ่อมอยู่ ทุ่งศรีเมืองสง่าผ่าเผยเอามาอวดหลวงตาบัวนี้ไม่ได้ ยังไม่เห็นด้วย ทางนั้นจะให้
ก็แล้วแต่ อันสองโครงการข้างต้นที่วน่าฟังอยู่

ผู้ว่า ที่อำเภอหนองหานครับ เมื่อปี ๔๔ น้ำท่วมถึงโรงพยาบาล เสียหายไปเยอะ
เข้าไปถึงอำเภอเลยครับ จะขอท่านปรับปรุงแก้ไขปัญหาน้ำท่วม

หลวงตา อันนี้เราเห็นด้วยอยู่เพราะเราผ่านไปผ่านมา พูดอยู่เสมอว่า อำเภอหนอง
หานนี้มันขยายไม่ได้ น้ำท่วม ไปดูแล้ว บ้านฝือก็เหมือนกันไปดู ไปดูที่ไหนไม่ได้ธรรมดา
นะ ดู ๆ พิจารณาจริง ๆ เราไม่ได้ไปแบบเชื่อ ๆ ซ่า ๆ ไม่ใช่คุณนะ ไปดูจริง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง
พอพูดนี้เข้าใจทันที อำเภอหนองหานก็น่าฟังอยู่ ดืออยู่ ที่ไหนบ้างอันดับหนึ่ง

ผู้ว่า น้ำโมง ที่บ้านฝือครับ

หลวงตา นี่เราพูดแล้วเห็นไหมล่ะ เข้ากันได้ปั้งเลย แม่น้ำโมงมาบ้านฝือ สะพานไม่
พอ น้ำท่วมมาเขา เรามองดูน้ำนี้ข้าวเขียวช่อ่ม พอ น้ำท่วม กลับไปนี้เดียนโล่งหมดเลย เรา
ดูสะพานมีน้อยไป นี่เสียหาย เห็นเขาขยายสะพานแห่งหนึ่ง เอ้อ ดืออยู่ เมื่อวานหรือวานซืน
นี้มาอีกดูอีก อันนี้ก็ยังไม่พอ เนอะเห็นไหมล่ะ อย่างนั้นละเราไป คือน้ำท่วมมันเสียมาก ที่นี้

เวลาจะเปิดน้ำให้ลงทางนี้ ทางนี้จะเสียหายมากน้อยเพียงไรต้องได้พิจารณาอีกทีหนึ่ง นี่ได้พูดเลยนะ ที่น้ำโหมงนี่น้ำท่วม นาที่เขาทำ แหม ข้าวเขียวข่ม พอน้ำมานี้มันลงไม่ทัน กว่าจะลงได้น้ำท่วมข้าวเสียหายหมดแล้ว ถ้ามีที่ระบายอีกก็ได้อยู่ นี่เราก็เห็นด้วย

ผู้ว่า ครับ ที่หนองหานใหญ่ ที่อำเภอกุมภวาปี เป็นหนองใหญ่ เนื้อที่ตั้ง ๒๘,๐๐๐ ไร่ ที่นี้มันตื้นเขินแล้วก็น้ำท่วมทุกปี หากมีการพัฒนาให้เก็บน้ำไว้ได้สักร้อยคิว ก็แก้ไขปัญหาล้าง แก้ไขปัญหาที่จะเสริมอาชีพให้ชาวบ้านได้

หลวงตา เออ ฟังได้อยู่ แต่อะไรอะอะจะมาแต่เมืองอุดรไม่ได้นะ เราเสมอทั่วแผ่นดินไทยเรา อะไรอะอะมาอุดรๆ ไม่ได้นะ ต้องพิจารณาเป็นความจำเป็นจริง ๆ ถึงควร

ผู้ว่า ที่ตัวอำเภอหนองหานที่น้ำท่วมเมื่อปี ๔๔ เข้าไปในโรงพยาบาล

หลวงตา อันนี้เราเห็นแล้ว ยอมรับ

ผู้ว่า สุดท้ายจะขออนุญาตจากอำเภอกุมภวาปีไปอำเภอศรีธาตุครับ ว่างสามหมอนถนนเล็กน้อย ถนนไม่ดี อยากให้ปรับปรุงถนนให้ใหม่

หลวงตา ถ้าหากว่ายังไม่ได้ ทางสายนี้ก็ให้รอไว้ก่อน เอาที่อื่นก่อน

ผู้ว่า เอาที่จำเป็นก่อนครับ แล้วค่อยเสนอตามลำดับ

หลวงตา เออ เสนอตามลำดับ กุมภวาปีเราก็ผ่านไปผ่านมา ทางถึงแคบก็จริงแต่ก็พอไปได้อยู่ เพราะเป็นทางห่างจากหมู่บ้าน รถไม่มากนัก จะรอไว้ก็ได้อันนี้ ที่ว่านั่นเหมาะสมอย่างอำเภอหนองหาน น้ำท่วมตลอด ขยายไม่ได้ตัวอำเภอ ถ้าน้ำไม่ท่วมก็ขยายออกได้ มีโครงการสะพานที่พูดนี้

ผู้ว่า นอกนั้นโครงการเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่สำคัญ ๆ ก็มี ๓ โครงการใหญ่ ๆ

หลวงตา หากว่ามันไม่ได้ ถนนกุมภวาปีไปศรีธาตุก็ให้ขาดอันนี้ไปไม่เป็นไร พอเป็นพอไปอยู่ ทางอื่นรู้สึกว่าเป็นมากกว่านี้ อย่างนั้นเหมาะสม เราไปที่ไหนไปจริง ๆ ดูจริง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างดูหมดนะ ไม่ใช่ธรรมดา ที่ว่าเหล่านี้เป็นจุดที่เราพูดแล้ว ๆ ทั้งนั้น เช่นอย่างน้ำโหมงนี่ก็เหมือนกัน เห็นเขาทำสะพานปีกลายหรือปีไหนน้ำ เราก็ดู โอ้ นี่ยังไม่พอ แน่ะ ถ้าหากว่าได้เพิ่มเข้าอีกก็จะพอดี น้ำท่วมข้าวนี้เสียหายมากขนาดไหน จากนั้นถึงนั้นต้องปากชีวิตอยู่ในนี้หมด ในนานี้แหละ โอ๊ย มันกว้างขวางมาก น้ำมาชงนั้นมันลงไม่ทัน กว่าจะลงทันข้าวหมดไปแล้ว ถ้าหากว่าเราขยายสะพานให้ยาวไป หรือเจาะสะพานใหม่ อันนี้ก็จะค่อยดีขึ้น ความเสียหายก็ไม่มาก การเจาะสะพานเปิดน้ำลงข้างล่างก็ต้องดูข้างล่างอีก มีความเสียหายมากน้อยเพียงไร จะต้องดูอีกเหมือนกัน นี่อันหนึ่ง เราก็ก่อนแล้ว ที่ได้พูดแล้วทั้งนั้น ที่หนองหานก็พูดแล้ว แม่น้ำโหมงนี่ก็พูดแล้ว ว่าจำเป็นอยู่มาก แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้ว่า ก็มีตัวหนองทานใหญ่ ที่กุมภวาปีนี่ครับ
 หลวงตา เออ อันนั้นก็ไม่ว่า เพราะเป็นน้ำส่วนรวม
 ผู้ว่า ในจังหวัดอุดรธานีเดี๋ยวนี้อะจะสร้างเขื่อนสร้างฝายใหญ่ๆ มันไม่มีแล้ว ก็
 พยายามพัฒนาหนองเก่าให้เก็บได้น้ำมาก ๆ
 หลวงตา อย่างนั้นแหละดี เออะอะก็สร้างเขื่อนๆ ประชาชนจะเป็นจะตายไม่ได้คำนึง
 เราได้ว่าให้กรมชลประทานนี่เป็นกรมที่ทำความชอกช้ำแก่ประชาชนชาวนามากทีเดียว เรา
 ว่าอย่างนี้เลย นี่ก็โดนกันกับเราแล้ว ไม่อย่างนั้นบ้านตาดนี่ถูกรื้อไปหมดแล้วไม่มีเหลือ ถูกรื้อ
 รื้อหมด ฟากบ้านทางนั้นก็กันอีกเขื่อนหนึ่ง ปักเสาแดงไว้แล้ว กระแสของน้ำเขื่อนบ้านจั่น
 มาถึงนี้ ปักนี้แล้ว น้ำท่วมมาถึงเมืองอุดร นี่ก็ปักทำเขื่อนอีกแล้ว ปักผ่านเข้ามาหน้าวัดเรา
 มันของเล่นเมื่อไร ตัดผ่านเข้ามาเลย โดยไม่ต้องมาปรึกษาหารือขออนุญาตจากใครละ
 ถางปั้งปั้ง ๆ

พอตีวันนั้นเราอยู่ในวัด แต่ก่อนเราไม่ได้ไปไหน แหกก็ไม่มีมาก ถางมาแบบโอ้อ่า
 เสียจริง ๆ อำนาจใหญ่หลวงมากทีเดียว ฟาดเข้ามาในวัดนี่ฝั่งฝั่ง คนไม่ใช่บ่อย ๆ นะ
 เจ้าหน้าที่ถางเข้ามานี่ เราก็งงมาดูมาถาม ถางทำอะไร ว่าถางทำเขื่อน แล้วมาถางนี่ใครให้
 มา นายเขาให้มา นายได้ปรึกษากับใคร เขาว่าไม่ได้ว่าไง เราไล่เดี๋ยวนั้นเลย บอกให้ออก
 เดียวนี้ไม่เง้งจะเอาตำรวจมาจับนะ รู้ไหมว่านี่มีหลักมีเกณฑ์ บ้านเมืองมีชื่อมีแป๊ะมีกฎหมาย
 บ้านเมือง นี่เอากฎหมายไหนมาใช้ ออกเดี๋ยวนั้นนะ บอกขนาดนั้น ไม่ออกจับเดี๋ยวนั้นนะ
 แดกฮือเลย

พอตอนบ่ายนายเขาก็มา มากี่พืดกันเลย นุ่นเห็นไหมละ หมูบ้านถึงยังอยู่ที่นี่ เหตุผล
 สู้เราไม่ได้ เออะอะๆ ก็มีตั้งแต่กันเขื่อนๆ แล้วเอาสถานที่ต่างๆ ไปหลอกนายชี่ สถานที่นั้น
 ว่างเปล่าๆ ไปหลอกนายเขา เขาก็เชื่อชี่ ก็ว่างเปล่าชี่ไม่ทำโฉนดหรือ น.ส.๓ ให้เขา ที่เขาทำ
 กินมาตั้งแต่สร้างบ้านตาดโน้น ฟิงชี่นะ เราเอาแผนที่ของทางโน้น แผนที่เขาหลอกไปให้
 ทางกระทรวงดู เราก้เอาแผนที่เราเข้าไปด้วยกัน เราเข้ากระทรวงเลยนะ นุ่นเห็นไหมละ
 เอาแผนที่นี้มาทาง นี่แผนที่นี้เป็นแผนที่ปลอม เราบอก แผนที่ที่เอามาหลอกนายนี้ นี่แผนที่
 ที่จริง เอาแผนที่นี้ไปดู เราก้บอกให้มาดู ถ้าว่าโกหกให้มาดู เขามาจริง ๆ เขามาดู ปืบ ล้ม
 เลยทางนุ่น เห็นไหมละ สู้เราไม่ได้ หลอกนาย นายก็เชื่อชี่ แหกเหลวหมด บ้านเมืองที่
 ไหน ๆ กันเขื่อนอยู่ทุกแห่งทุกหน พอมีที่ลุ่มสักชนิดหนึ่งกันเขื่อนแล้ว ๆ พวกชาวนาแตกบ้าน
 แดกเมือง หาที่อยู่ทีกินที่หลับที่นอนไม่ได้ เราจึงได้ว่ากรมชลประทานนี้ทำความชอกช้ำแก่

ประชาชนพวกชวานามากทีเดียว ว่าอย่างนี้แหละเรา ไม่เหมือนใครนะนี่ นี่มีเหตุผลแล้วก็ไม่มีอะไร

ผู้ว่า มีอีก ๓ แห่งครับว่าจะขุดลอกเขื่อนบ้านจั่น หนองสำโรง เพราะตื้นเขินมาก เอาไว้สำหรับเก็บน้ำ ทำสำรองไว้สำหรับเป็นน้ำประปาของจังหวัดครับ สุดท้ายก็จะทำประตูน้ำที่บ้านสามพร้าว เพราะขณะนี้น้ำไหลลงไปทะเลที่บ้านสามพร้าวแล้วเอ่อขึ้นมาท่วมเขา ถ้าเราทำประตูระบายให้น้ำไปไวๆ ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาน้ำท่วมเมืองอุดรได้ด้วยครับ

หลวงตา เราก็คงไม่ว่า แต่อะอะก็เมืองอุดรๆ ไม่ได้นะ ต้องให้สม่ำเสมอ อะไรจำเป็นก็ให้เห็นว่าจำเป็น ไม่ว่าที่ไหนถ้าเห็นว่าเป็น ถ้าไม่จำเป็นจะถือว่าจำเป็นก็เสียหาย ไม่ถูก

นี่นายกก็จะมาเยี่ยมพวกเราวันนี้ตอนเย็น(๑๗.๔๐ น.) นานๆ ท่านจะมาที่หนึ่ง มาเยี่ยมธรรมดาของท่านไม่ได้ค้ำ คราวนี้ท่านจะค้ำ เอกุณินี่ต้อนรับท่าน ท่านลูกศิษย์พระนี่วะ อยู่เชียงใหม่ ท่านเจ้าคุณรองสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (คุณธงชัย) มาที่นี่ก็เป็นลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาด เป็นลูกศิษย์พระไปไหนสบาย ปรกติเราก็คงไม่ค่อยได้อยู่ ธุระของเรามีประจำๆ ทุกวันๆ วันนี้ก็ไม่มีอะไรละ พูดถึงเรื่องโครงการเกี่ยวกับเรื่องน้ำละที่สำคัญๆ วัดเราก็คงลอกคลองห้วยหมากแข้งนี่ออก ให้มันกว้างออกไป นี่ก็บอกเขาให้ขยายออกไปเพียงหนึ่งเมตร เวลาจำเป็นน้ำที่กักไว้ที่นี่ก็จะได้ใช้ในวัด เขามาเสนอขอเรา เราพิจารณาเหตุผลแล้วก็เลยให้ทำ ตอนเช้าวันนี้ออกจากไหนนายกเรา

ผู้ว่า ออกจากจังหวัดเลยครับ ที่อำเภอท่าลี่ ท่านค้ำที่โรงแรมเลยพาเลข ในตัวเมืองเลยครับ

หลวงตา อย่างนี้ละคนมากเป็นประจำ ถ้าเราอยู่ที่นี้คนมาก ตอนเช้าพอฉันเสร็จแล้วก็ต้องได้ให้การอบรม ไม่ได้ฟังเฉพาะศาลานี้ ทั่วโลกก็ได้ฟัง พอเราเทศน์ขณะนี้ ทางโน้นเขาก็คอยฟังตลอดเป็นประจำมาเลย หลายประเทศเท่าที่เขาออกมา ธรรมะที่เราเทศน์นี่ออกไม่ว่าแต่เมืองอุดร ไม่ว่าแต่เมืองไทยของเรา ออกทั่วโลกไปเลย เราก็คงตั้งใจสอนจริงๆ เพราะเวลานี้สังฆาร่างกายมันก็ไม่อำนวยแล้วแหละมันอ่อนลงๆ เทศน์หลงหน้าหลงหลังแล้วเดี๋ยวนี้ ไม่เหมือนแต่ก่อน เทศน์ไปต้องระวัง ไม่งั้นมันตัด สัญญาขาดบัพพัตต์ เอ็นนี่พูดอะไรน้ำ เนอะ จำไม่ได้ก็ตั้งใหม่ เทศน์ไปๆ พอจะเป็นเรื่องเป็นราว เอ้า ตัดบัพพัตต์แล้วขาด วกวน ก็พอดีกับที่เราช่วยชาติได้ยุติลงวันที่ ๑๒ เมษายน ก็เบาไปอันหนึ่ง จะไปตามโครงการไม่ไป การเทศน์จะเทศน์นอกโครงการในโครงการตามที่เขามานิมนตักก็ตาม เราจะพิจารณาดูธาตุขันธ์ของเรา เมื่อสมควรจะไปได้เราก็คงไป ไม่สมควรไปเราก็คงไม่ไป เพราะเวลา

นี้ธาตุนั่นอ่อนลงๆ ไม่อยากเอาไหนแล้วนะเดี๋ยวนี้ มันปล่อยของมันไปเรื่อยๆ ไม่อยากเอาไหนแล้ว

แต่เมื่อมองดูประชาชนทั้งหลายก็เกิดความเมตตาสงสาร บึ้นนะ ที่บึ้นอยู่ทุกวันนี้ ไม่ใช่บึ้นอะไรนะ เราบึ้นด้วยความเมตตาสงสารทั้งนั้นเลย เราจึงไม่เคยสนใจกับอะไร อะไรที่เป็นอรรถเป็นธรรม ที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกแล้ว เราก็พิจารณาตามนั้น ดำเนินตามนั้น ใครจะมาตำหนิติเตียนอะไรๆ เราไม่ค่อยสนใจ เพราะไม่เกิดประโยชน์ สิ่งที่เป็นประโยชน์ เราทำอยู่แล้ว เดินก้าวไปอย่างนั้น

ในวัดนี้คนน้อยเมื่อไร ในครัวมากกว่าพระในวัดนะ ฝ่ายผู้หญิงมากกว่าพระ ตั้งร้อยกว่าๆ อันนี้พระเรารับไว้แค่ ๕๐ องค์ไม่ให้มากกว่านั้น เป็นทำเลที่ภาวนา นี่เขตแดนกันเอาไว้ จากนั้นเข้าไปเป็นที่ภาวนาล้วนๆ เลยไม่ให้ใครเข้าไป เว้นแต่ผู้ที่รับใช้พระผู้ชาย นอกนั้นไม่ให้เข้าเลย ให้เป็นทำเลท่านภาวนา บรรจุพระได้แค่ ๕๐ องค์ คืออยู่ที่ไหนๆ ให้พอเหมาะพอดี อยู่ที่นี้ๆ จะห่างกันพอดี มองไม่เห็นกัน อยู่สบายองค์เดียวๆ ตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดจนกระทั่งปานนี้ พระจึงมีจำกัด เพราะสถานที่เหมาะสมมีเพียงเท่านั้น ส่วนทางโน้นเราไม่กำหนด ทางครัว มันมากต่อมาก ไม่ทราบใครอยู่ยังไง หรือไปนอนบนหลังคาซึ่รดหัวกันลงเราก็ไม่รู้ละ มันมากต่อมาก เคลื่อนอยู่อย่างนั้นเราไม่ได้ไปดู หัวก็ไม่ใช้หัวเรา จะซึ่รดหัวกันก็ช่างเถอะ ทางนี้เราได้จำกัดๆ เอาไว้ วันนี้พูดเพียงแค่นี้ละนะ ให้ศีลให้พรแล้วก็กลับกันไป

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th